

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2335/2020
23.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Станојевић, адвокат из ..., против туженог Дом здравља Жабари, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1633/19 од 05.03.2020. године, на седници одржаној 23.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1633/19 од 05.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 278/18 од 27.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду овде тужиоцу број .. од 02.12.2004. године, због непоштовања радне дисциплине, донето од стране туженог дана 18.02.2015. године, заведено код туженог под деловодним бројем .. и да суд обавезе туженог да тужиоца врати на рад одмах по правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1633/19 од 05.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се неосновано указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог по основу уговора о раду број .. од 02.12.2004. године, са закљученим анексима, на пословима ... у служби ... до 20.02.2015. године. Решењем туженог број .. од 18.02.2015. године тужиоцу је отказан уговор о раду, применом одредбе члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14), одредбе члана 113. став 1. тачка 2. алинеја 4. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија и одредбе члана 3. став 1. тачка 6. Правилника о радној дисциплини и понашању запосленог Дома здравља Жабари. Наведено је у тачки 2 изреке да се уговор о раду отказује због тога што тужилац није поштовао радну дисциплину код послодавца, јер је дана 03.12.2014. године дошао на рад под утицајем опојних средстава. Пре доношења оспореног решења о отказу уговора о раду тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, о којем се запослени изјаснио писменим путем. Наведено упозорење је достављено на мишљење и синдикату чији је тужилац члан, који се није изјаснио. Вештачењем путем вештака специјалисте судске медицине и фармацеутске здравствене заштите, утврђено је да је тужиоцу више месеци уназад у односу на предметни догађај од стране изабраног лекара преписивана терапија која се састојала од лекова: „актапакс“ (лек из групе антидепресива), „бенседина“ (лек из групе бензодиазепина) и „флормидала“ (лек из групе бензодиазепина), да су резултати начињеног теста „Панел 10“ указали да је у организму тужиоца постојало присуство супстанци из групе бензодиазепина и да се тај резултат може довести у везу са преписаним лековима „бенседином“ и „флормидалом“, а да трећи лек „актапакс“ није детектован у урину тужиоца јер примењени тест не садржи реактивне супстанце на овај лек; да је у урину тужиоца детектовано и присуство неке од супстанци из групе опијата, али да ниједан од наведених лекова који су тужиоцу преписивани у виду терапије не може дати позитиван тест на присуство опијата имајући у виду коришћени тест; да је лек „тродон“, који би могао да буде разлог позитивног теста на опијате био преписиван тужиоцу приликом прегледа у пријемно - ургентној амбуланти Опште болнице у Пожаревцу од стране дежурног лекара на дан 23.01.2013. године, а према подацима из здравственог картона последњи пут на дан 21.03.2013. године, да се овај лек у апотекарским установама издаје искључиво на лекарски рецепт и уколико је његово узимање био разлог присуства опијата, његова употреба није била евидентирана у здравственом картону. Вештак је навео да позитиван тест на опијате даје више супстанци, међу којима и „морфин“, „хероин“, „кодеин“ и др; да је лек „кафетин“ комбиновани препарат који, поред других супстанци, садржи и лек „кодеин“ који такође даје позитиван резултат на опијате на коришћеном панел тесту; да време које тужилац наводи као време када је конзумирао наведени лек и време када је извршено тестирање даје јако мало вероватноћу да детектовани опијат потиче од лека „кафетин“, али да се та могућност не може у потпуности искључити, а с обзиром да задржавање супстанци из групе опијата у организму може износити од 0,5 до 1 дана код повремениг узимања, односно 2-5 дана код честог узимања, не може се искључити ни могућност да је поред кодеина и нека друга супстанца из ове групе могла да буде разлог позитивног теста. Примењени тест по својој природи је такав да само детектује присуство дроге (лека) или метаболита одређене групе супстанци, али не мери њихову количину, нити у случају опијата издваја о којој се посебно супстанци ради. Тужилац

је наведеног дана пре извршених анализа имао измењено понашање у виду отежаног говора, отежаног кретања, млитавости и измењеног начина комуницирања са колегама, које понашање се према налазу и мишљењу вештака не може довести у везу леком „кафетин“ у монотерапији (употреба једног лека), већ исто одговара употреби лекова из групе седатива (бензодиазепина) који су детектовани употребљеним дијагностичким тестом; да лекови из групе бензодиазепина (седатива) и сами дају промену понашања која одговара наведеној клиничкој слици код тужиоца, а да се код истовременог конзумирања супстанци из групе седатива и опијата њихово деловање међусобно потенцира. Утврђено је да тест који је критичном приликом коришћен „Панел 10“, није довољно прецизан тест, али је поуздан у смислу да се у сваком случају из истог утврђује да је тужилац био позитиван на опијате, односно да је тужилац дефинитивно користио неки од 10 опијата које овај тест детектује, с тим што се не може утврдити који тачно, при чему се у тих 10 опијата које тест идентификује налазе „тродон“ и „кафетин“. Осим тога, вештак судске медицине се изјаснила да успорено понашање тужиоца које је испољавао критичног дана, као и отежан говор, пре дају дроге, него лекови, јер је такво понашање ипак нежељено дејство за основно дејство лека.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења туженог.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду („Сл. гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање посла.

Одредбом члана 113. став 1. тачка 2. алинеја 4. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, прописано је да директор може запосленом да откаже уговор ако запослени повреди радну дисциплину у присуству рада у пијаном стању или под утицајем наркотика, док је одредбом члана 3. став 1. тачка 6. Правилника о радној дисциплини и понашању запосленог Дома здравља Жабари под понашањем запосленог због кога запослени не може наставити да ради код Дома здравља представља долазак на рад под утицајем алкохола или наркотика или њихова употреба за време рада.

У конкретном случају, тужилац је поступио супротно актима послодавца, не поштујући радну дисциплину, тако што је дошао на посао под дејством опојних средстава, односно затечен је да исте користи и на радном месту, иако му је било познато да је то супротно нормативним актима туженог као и Кодексом понашања па су се, и по схватању овог суда, стекли услови прописани чланом 179. став 3. тачка 4. Закона о раду за отказ уговора о раду тужиоцу, због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, како је то утврђено решењем о отказу уговора о раду. Тужени је у смислу члана 180. Закона о раду тужиоца упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду и оставио му рок за изјашњење и ово упозорење доставио на мишљење синдикату чији је запослени члан (члан 181. Закона). С обзиром да је отказ уговора о раду законит, тужилац нема право да захтева враћање на рад у смислу члана 191. Закона о раду.

Неосновани су наводи ревизије који указују да се побијана пресуда заснива искључиво на погрешној претпоставци да је тужилац критичног дана дошао на посао под дејством опијата и указивање на непоузданост коришћеног теста, а ово стога што је у поступку утврђено да је да је тужилац био под дејством опијата, на шта је указивала и чињеница промене у понашању тужиоца у виду отежаног говора, отежаног кретања и измењеног начина комуницирања са колегама, као и позитиван тест, те се према цитираној законској норми повреда радне дисциплине, између осталог, исцрпљује у самом доласку на посао запосленог под дејством опојних средстава, а које има или може да има утицај на обављање посла. Сама околност да је тужилац несумњиво био позитиван на опијате у радно време и на радном месту сасвим је довољна да се стекну услови за отказ уговора о раду по наведеном основу. Тужилац је као здравствени радник био упознат са том забраном, односно забрањеним понашањем и био свестан последица које такво понашање може да произведе, због чега је неосновано указивање у ревизији на погрешну примену материјалног права.

Осталим наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, па их овај суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**